

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

[Οἱ κάτωθι στίχοι ἀπεσπάρσθησαν ἐκ τῆς ἀνεκδότου κωμωδίας τοῦ κ. Πολυβίου Δημητρακοπούλου, « Ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὴν Σελήνην ». Δι' αὐτῶν ὁ Ἡφαιστος κακίζει τὸν Ἐρωτα ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου τῶν θεῶν ἐν Ολύμπῳ ὅπου ὑποτίθεται ἡ σκηνή. Ὁ κ. Δημητρακόπουλος εἶνε ὁ συγγραφεὺς καὶ τῆς *Μαρκέλλας*, τῆς ὥραίας τραγωδίας ἧτις διδαχθεῖσα ἀπὸ σκηνῆς τὸ παρελθὸν θέρος ἤρесе πολὺ καὶ κατέβηξε.

ΑΧ! σιχαμένε! ἔβαλες τὸν κόσμον εἰς τὸ χέρι,
γιὰ σένα κάθε σούσουρο καὶ κάθε νταραβέρι,
σὺ ἔκαμες τὴ βρωμογῆ μ' αὐτὴ τὴν προκοπὴ τῆς
νὰ γίνῃ ὁ χειρότερος τοῦ οὐρανοῦ πλανήτης,
καὶ ὅμως σοῦ ἴστησαν βωμοὺς ἐς ὅλους σχεδὸν τοὺς τόπους
ὅλα αὐτὰ τὰ ξόανα, ὅπου τὰ λέν' ἀνθρώπους,
καὶ ἀλληλοσκοτώνονται γιὰ χάρι σου σὰν βώδια,
ἀντὶ νὰ σέ μωτζώσουνε μὲ χέρια καὶ μὲ πόδια!
Σὺ ἀναψες πυρκαϊαῖς ἐς ὅλα τῆς γῆς τὰ πέρατα,
σὺ ἔκαμες καὶ ἐφθῆνηναν πολὺ τὰ ξυλοκέρατα,
σὺ κάνεις τὸν ἀφεντικὸ νὰ χάνῃ τὸ σκυλί του,
σὺ δὲν ἀφίνεις κόκορα νὰ στέκῃ ἐς τὴν αὐλή του·
σὺ καὶ τῆς κότταις ἔκαμες τ' αὐτὰ τοὺς νὰ σκορπίζουε
κι' ἄλλοῦ νὰ τρέχουν νὰ γεννοῦν, κι' ἄλλοῦ νὰ κακαρίζουε.
Γιὰ σένα παίρουν τὰ μυαλὰ τῶν γυναικῶν ἄερα
καὶ χάνεται σιγὰ-σιγὰ κ' ἡ ράτσα τοῦ πατέρα,
γιὰ σένα φεύγει τὸ μωρὸ ἀπὸ τὴν παραμάνα του
καὶ χάν' ἡ μάνα τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τὴ μάνα του·
γιὰ σένα πάει τὸ σταμνὶ πολλαῖς φοραῖς ἐς τὴ βρῦσι
καὶ ἀπὸ τὰ σύρε καὶ ἔλα του ξεχνάει νὰ γυρίσῃ...
γιὰ σένα τρέχει τὸ νερὸ κι' ἀπ' ἔξω ἀπὸ τ' αὐλάκι του
καὶ κύλα-κύλα ὁ τέντζερης πηγαίνει ἐς τὸ καπάκι του!

Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ